

ԳԵՂԱՄ ՔՅՈՒՐՈՒՄՅԱՆ

Հայաստանյան իշխանությունները հետապնդյան 25-ամյակում հանրության մոտ փորձում են կարծիք կազմավորել, թե ՀՀ ընտևական կայացումը գույք բաղադրական խնդիր է. այ, կփոխվի Վերնախավը, նոր որակների մարդիկ կօքան, թարմ մոտեցումներ ու դիրքորոշումներ կհասաւածեն և երկրի ընտառվյունը բարեփոխումների ուղղման կիայնավի: Ավար, 2016-ի վարչադրական 14-րդ փորձից հետո էլ ոչինչ չփոխվեց. ընտառվյան կայացման համեմ անփոյք ու անդատախանառու Վերաբերնումի դայնաններում շարունակվեց հայաստանաբնակներին ընտևական աճի Վերաբերյալ թվային աճաղարարություններով հուսադրելու եւ կերակրելու համար շփահանդեսը: Եվ այս ամենը գույք այն դաշտառով, որ մեզանում է է գործում կարծես ռուսական «Ես դեկավար եմ, դու հիմար, դու դեկավար ես, ես հիմար» մատողությունը:

Թե ինչու է դեք այսօրինակ խաղերով գրադեցնել հայատանյան հանրությանը, առեղծված է, բանզի այն չի բխում ոչ նեկի ժահերից, եթե որոշակի աղումով պահաժիկ բյուջեի ռիսկայնության արդյունքում ունանց հարստանալը չնկատեն: Հարստանալ ենք ասում, եթե մեր դաշտույա մեծահարուսաներից որեւէ մեկն իր ունեցվածի նասին երեւէ չի հիշատակում, եթե մի բան էլ հանրությանը նաև անշուշտ է, դարձվում է այն կամ անվաճախտույց նվիրածվություն է, կամ մեր դաշտության համայնավար ուղանի ավարտի կողոդերահիվների միջոցով կուտակված գումար: Իսկ թե ինչու է դեք ամեանա զգալ, առավել եւս ամաչել հարուս լինելու համար, դարձաթես ամհասկանայի է, եթե հայատանարնակ իշխանավորն անգամ առանց որեւէ աշիրի ժամերով կարող է խոսել աշխատանի ու աշխատելու հանդեր հայի, ասել է թե նաեւ իր՝ նվիրվածությունից: Եվ սա ասում են մեր կողմից նուծվող հարկերի ու տուրերի միջոցով կազմավորվող դեւական բյուջեից վաճառվող մարդիկ, որոնց արածն ու չարածն այդպես էլ չի գրիացնում հայատանարնակների բացարձակ մեծամասնությանը, որն ըստ դաշտոնական իսկ վիճակագրության, աղքա ու ծայր ասիհան աղքա է, անօգնական ու հուսավված, դարտաստական անգամ մեր դարավոր քննամու տան կեդուս լվացքն անել՝ հոգալու համար Հայատանում մնացած ընտանիքի տարրական նվազագույն ու առօրյա հոգա սը՝ դարձ սննդակագրք:

Եվ հարցը՝ ինչո՞ւ չի ստացվում կանոնավորել ՀՀ Տնտեսությունը, ինչում է ինքնարտարաբար, Ասծոն յուրաքանչյուր օր: Թե ինչու են ոմամի՞ այս ընթացքում ամենեղունակի են ստանում, երբ դաշտախանը մարդկությունը վաղուց դարձել է, տարօրինակ է, բանզի ՀՀ Տնտեսության կայացման դաշտախանաւումները գործիքակազմերի դպրական չունեն. տեխնիկայի վերջին միջոցներով կահավորված աշխատասենյակներ ունեն, օգնականներ ու խորհրդականներ ինչպահ հարկն է կան, տրամադրության միջոցներ ու արտերկներ գործուղումներ ինչպահ ասե՛, միջազգային ամենատարեր հանդիպումներ՝ երբ եւ որտեղ ուղեն... իսկ ստասվող արդյունք գրեթե գեր, հերթական թանկացումներ ու ներկրումներ, վտանգավոր թե դպրական նշանագործ վիճակ հայի հանդեր, անգամ դեւականությունն ունենալու մեր իրավունքի բնարկում: Ծղարօղ, թե դեռություն ու դեւականություն ստեղծելն իմ ու բարդից բարդագույն մի գործընթաց է, համաշխարհային Տնտեսվարական միժը վաղուց է մերժել, մեզ հատուկ աղքատությունը հաղթահարելու ավելի կարծ ժամանակահատվածում, լինի հնդկաչինյան թե մերձավորարելելուն տարածաշրջաններում, Աֆրիկա թե Հարավային Ամերիկա մայրցամաքներում, անգամ հետխորհրդային երկներում:

Թե ինչ քյլերով են առաջնորդվել մեր երթեմնի բախտակից՝ ասեմբ էստոնացիները, փորձեմբ ներկայացնել փաստերով,

կրնկետ թվերով, որդիսիդ տուերիս հեղինակը մեկ անգամ չէ որ Անրևյացել է ՀՀ վարչա-կառավարչական աղյօտահն եւ հանրությանը՝ լրագրային տագիր Վերլուծությունների ժեպնվ։ Տարօհնակութեան թեավալիութեան այստեղ առաջնորդվում են «մերն ուրիշ է» անհերթեռությամբ, հաշվի չառնելով համաշխարհային գրիծընթաց-ներն ու դրանց միջոցով արձանագրվող դրական արդյունքները։ Արդեն հիշատակված էստոնիայի դարագայում, մերոնց կողմից գլորալ խնդիրներ համարվող դաշտառաբանությունները դարզունակ արդարացում դիտարկելով, Անրևյացներն այն բայլերը, որոնք այս երկում անհրաժեշտ ու առաջնահերթ են համարել, սկսելով սեփական բնակչության դարենային աղյօտիքան ու երկրի դարենային անվտանգության խնդիր կարգավորումից, այս ճանապարհով հանրության ու իշխանության հարաբերությունների բարելավումը, միջավայրի բարեփոխումը։

Ինչպահ էլ տարօրինակ հնիջ ՀՅ Տնտեսագիտական մնժի հաճար, որվանով որ այն կա, սկսել են մերոնց հաճար առաջնահերթ չփառակվող զյուղութեած կարգավիրելուց, սեփական դարենով բնակչության

Տամբ ահա այս նիշոցը, որով առաջնորդ վում է Հահառութեարի հանդեպ դատավանասկություն ունեցող որեւէ իշխանություն, այդիւր անհրաժեշտ եւ նոյած Վոր հարթակ ստործելով այլ ոլորտների կայցման համար:

Հիմա ներկայացնենք այս վիճակը, ուստի ՀՀ ԱՎԾ-ի հրամարակումների ժրությունը և մերօրյա Հայաստանում: Դաշտավայրի մասերը պահպանվելու համար առաջին անգամ առաջարկվել են ՀՀ կառավարության կողմէն՝ 2005 թվականի մայիսի 20-ին: Հայաստանում առաջին անգամ առաջարկվել է առաջարկը առաջարկությունը կազմակերպելու մասին՝ ՀՀ կառավարության կողմէն՝ 2005 թվականի մայիսի 20-ին: Հայաստանում առաջին անգամ առաջարկվել է առաջարկը առաջարկությունը կազմակերպելու մասին՝ ՀՀ կառավարության կողմէն՝ 2005 թվականի մայիսի 20-ին:

զյուղաբնակի հուսալիքություն, օյլողեր դաշտավայրում, Երևի դաշտենաղահովության էլ՝ Երևակված ոչ որակյալ հումքից, անհականացի դայմանմերում դատրաստվակաթության միջնորդը կաթ ու միս, դրանց վերաճակարգման

լելու համար նորատապվոր վարելահողը հազիկ 350 բառակուսի մետր է, տաս այլ երկրներում՝ 500-600 մ, Զինաստանում՝ 800 մ, երբ այս երկիրն արտադրում է խոզի մսի համաշխարհային 100-110 մլն տոննա ցուցանիշի մոտ կեսը: Այսկերպ, նաև թշնի մսի հսկայական ծավալներ աղա-հովելու ընորհիկ, որը հիմնականում ձեռքի է բերվում 120 մլն տոննա ցորենի, 200 մլն տոննա բրնձի կողին նաև 220 մլն տոննա եգիղտացրենի հատիկի մշակ-ման արդյունքում: Վերջինս լիարձել ա-նասնակերի հիմնական բաղադրիչ օգ-տագործելով, ոչ վաղ անցյալում դարե-նային խնդիրներ ունեցող այս երկիրը հիմ-նականում դարձել է ինքնարավ: Արդյունքում, անգամ միակուսակցականության դայմանմանում արդեն 30 տարի այստեղ առձականում չի արձանագրվում, իսկ չի նացի միջիարդամերժ նվաճում են երկիրը մոլորակը, անգամ գերհզոր ԱՄՆ-ը նրանց տիկինու դոլարներով դարձ ունի:

Անօնւց լրագրային էջն այն տարածքը չէ, որտեղ հարկ է սնտեսության զարգացման մանրանաներից խոսել: Սակայն ՀՀ սնտեսության վիճակից ենթակա անհրաժեշտ են համարում նույն դեպ ու ուշ չէ:

3.500-10.000 դոլար. անզնելիք ճամփան
դժվար է, երկար, ՀՀ-ի համար

Պատկեր է ստեղծվում, որ ՀՀ բարձրագույն իշխանության ղետին էլ չէ իրա հաջորդը զուղանմետսության նախարարներից գետեկին հարց ուղղվել, թե ինչո՞ւ է Հայաստանի հեռավոր Քրազիլիայից հավի ու խզի միա հասցվում, Նոր Ձելանդիայից Ֆինլանդիայից կարագ, Եվրոպայից Ռուսաստանից բրասական յուղ, չխոսելով համակարգություններից մինչեւ սոխուսությունը ու ստեղծին-ճականների մասին: Ի հազարավոր հեկտար հողերն անմշակ են մակարդակում ցանքած սերմի ու սառա վող բերի աւրքետությունն աննշան, իսկ ահա ծիրանով ու խաղողով, դրանց վրանշակումներով աշխարհի ըուկանելու գրավելու խոսումներն անդակաս: Ինչ որ բվերից խոսելով մեզանում տղավորությունը է ստեղծվում, թե ՀՀ զուղանմետսությունը շարժ կա, նոյնիսկ աճ, երբ զյուղական մասսայաբար դատարկվում են, ու հեռուստալրագործներից մեկը չփառ իշտ չու դասավորություն է որակում: Մասնագույն տուրքյան հանդեմ այսօրինակ դահլիճն նվազագույնը տարօրինակ է, բանզի երան տուրքի դատարանները բացահայտելու վեհական հետեւամբ նշելու ընդամենը աշխարհականություն է, եթե այլ գնահատական չտան:

Անույթ դժվար է ընդունել, որ հայրը հազարամի հայաստանաբնակերերի ու ոյրյա սմնդակարգը կազմակերպելու փառական խարեն մի բանի վերամշակող օլիգարք ների հետ գործ ունենալը առավել նույնական է: Հարավային Եվրոպա ընկերությունը գործ նախորդներն իրականացրել են, հերթական իշխանություններին ընդամենը մնում է գործընթացը նորությունը ներկայացնելու ձեւ ու բովանդակությունը հաղորդել, Դայաստան երկիրը փոփ հոչչելով իրենց անգործությունն արդարացնել, երբ մեր երկիրը 1 բնակչի հաշվում 2000 ին կարելահող ունի, չհաշված գյուղանակարգային հողերը: Մեր ճարդի չգիտեն, չեն, որ ՀՀ ստեղծին արտահանության երկու 1 բնակչի հաշվով այլում այլում գյուղանակարգային հողերը: Մեր ճարդի չգիտեն, չեն, որ ՀՀ ստեղծին արտահանության երկու 1 բնակչի հաշվով այլում այլում գյուղանակարգային հողերը:

գարնանային օյլուղանտեսական աշխատանքների այս շրջանում, ԴՐ կառավարության ակտիվ գործողություններով դահնջել օյլուղանտեսության նախարարությունից եւ նարգմետարաններից հրողություն դարձնել տարիներով խոսացվող նվազագույնը 30 հազար հեկտար եղիտացնենի մշակումը հասիկի նողատակով: Մոտ 300 հազար տոննա բերքը, գումարած կարնամոնային կանաչ սիլոսի տեսքով զանգվածը ուղղելով անասնակերի ոլորտ՝ կաղափարվի մսի ու կաթի գագալի ծավալների աճ, կստեղծվի մրցակցային միջավայր, կհաստատվի գնային կայունացում: Ներմուծվող մսի ու կաթի փոխարեն տեղական արտադրության այսօրնակ աճը կնորածի նոր աշխատատեղերի ստեղծնան, կիրանի վերանակող արտադրությունը, կրաքափիսի մեր նարդկանց սննդակարգը, նաև երկրի հանդեպ վերաբերնունքը: Դաջորդիվ կզարդար բուսական յուղ արտադրելու, կատերով վերամշակելու, ներմուծվողի փոխարեն դրամներու տեղական արտադրության ոլորտում օգտագործելու ժամանակը: Զերկարացնեմ: աշխարհն այսկերտ է սկսում, հետագան բողոքում նարդկանց ընթացքամբ, ընդհուպ արեսական արեկի ստեղծումը:

ՀՅ բարձրագույն իշխանությունը օրենսդրությամբ հառաջ է համարվում 1 բնակչի հաշվով 10.000 դրլար համախառն ներփակում արդյունքի ձեռքբերումը: Ավելորդ չհանարեցի ներկայիս 3.500 դրլար ցուցանիշի 7 տոկոսում և այսպիսի պարագայում հաշվարկել կանխատեսվող գումարը. դա հաջուկ է... 17 տարի, որը վստահ են շարժակային հայատանարնակին չի գործադրությունը: Արդեն հիշատակված 1,3 մլն բնակչությամբ էստոնիան եւ 1,3 մլրդ բնակչությամբ Չինաստանը 3.500-10.000 դրլար սահմանը հասել են համադրատախանարար 2003 եւ 2013 թվականներին: Ստացվում է, որ էստոնիան 10 հազար դրլար ցուցանիշին հասել է նորանկախ շրջանի 13-րդ տարում, իսկ մեզ դա կիազդող վի 2035 թվականին, 45-րդ տարում: Գաղտնիք չէ, որ մարդիկ տևանելի ժամանակում են հուսաղղությունը, որուուներ կայացնում, նախաճաշնություններ իրականացնում: Թերեւս այսօրինակ ժամանակահորությունը է դեմք շարժվել, նշում դահելով 13 մլն բնակչությամբ Չայատան ունենալու գաղափարը: Թե ինչքանով է այն համադրատախանում նորանալու խոսումներ սկզբ մեր իշխանությանը, ցուց կտա ժամանակը, որը կարող է եւ անողոք լինել:

ՀՈՎԻԿ ԱՖՅԱՆ

ԱՆԻՒՆԻԱՐԻՆԵԼԻՀՈՎՐԴՆԻՆ

Հնայած Ծառովկյան խմբակցության գգալի մասը կողմն է վվեարկել Սարգսյանի թեկնածությանը:

Արեն Վարչապետի կարգավիճակով՝ Սերժ Սարգսյանը ելույթ ունեցավ։ Ամ-կեղծ ասած՝ այդ ելույթի ժիւմը գրողին էլ չեմ ճանաչում, բայց նա գրել էր հետեւյալը. «Հայաստանում ժողովրդի անունից իրավունք ունի հանդես գալ մի-միայն խաղաքական մեծամասնությունը»։ Հասկանալի է, չ՞, ասեմ Ամենայն Հայոց կաթողիկոսը նման իրավունք չունի, Հայաստանի ֆուլքրոյի հավաքականի գիշավոր մարզիչն ու Քենարին Միհրայրանը միասին՝ նման իրավունք չունեն, ումի միայն Հանրապետական կուսակցությունը, ընդ որում կատ չունի՝ ի դեմս Վարչապետ Սարգսյանի, թե՛ թա-դային հետինակություն Վկի։ Եթե կուսակցական է, ուրեմն կարող է հանդես գալ ժողովրդի անունից, նրա անունից «մաշնա» բեր, նրա անունից «մաշնից» դուրս գալ ու երիտասարդ ցուցարար ծի-ծեր..Սի խոսնով, եթե ուզում են իրավունք սահմանական հանդես գալ ժողովրդի անունից, առաջ կամ մտել Հանրապետական կուսակցություն, կամ էլ այնուևս արել,

որ ժողովուրդը հենց ձեզ ընտրի, հենց դուք լինե՞ք բաղամական մնեամանություն: Բայց բանի որ դուք այդպես չեն կարող անել, որովհետև ՀՀԿ-ն անփոխարինելի է, ասեմ, որ ՀՀԿ կենտրոնական գրասենյակը գտնվում է Սելիֆ-Արմանյան փողոցում ու եթե չեմ սխալվուած այդ կուսակցության կայիշը կարելի է օնլայն անդամագրվել կուսակցությանը: Նժեթիին ճանաչելը, հայոց լեզուի հմանալը, բարձրագույն կրթությունը կամ օսար լեզուների իմացությունը դարտադրի չեմ, Նժեթիին ճանաչելը նույնիսկ ցանկալի չեմ... ներկուսակցական ընդդրումներ չառաջանելու համար:

Եթե լուրջ՝ աղա խնդիր ումենի՞ ո
այդ խնդիրը ՀՀԿ-ն չէ ամենեւին, ոչ է
Սերժ Սարգսյան վարչապետը: Խնդիրը
անփոխարիմելիությունն է: Իսկ ո՞վ, ե-
թե ոչ Սերժ Սարգսյանը, ովե՞ր, եթե ո՞վ
Դանրամետականները, այս հարցերը
են խնդիրը, որոնց դատասիսանը մենք
չենք սասանում ոչ Ազգային ժողովում
ոչ էլ փողոցում: ՀՀԿ-ի մեղքո՞վ. չէի ա-
սի, որքիեւու ՀՀԿ-ի փոխարեն կարող
է լինել որևէ կուակցություն, որը նո-
րից կլիներ անփոխարիմելի:

Կամ մի հեղներ Ադրբեյջանին կամ խնդրեք պարու Օքանին

Ուրիշ օրինակ: Այս օրերին Հունգարիայում բռնդիք մեծ ակցիաներ են: Մարդկի փողոց են դուրս եկել՝ ընդդեմ վարչապետ Վիկտոր Օրբանի, որին տա լավ ծանաչում են եւ Հայաստանում, եւ Ադրբեյջանում: Բայն այն է, որ Օրբանի կառավարությունը մեղադրվում է կոռուպցիայի համար, ընդ որում վարչադեր հանցագործության համար կասկածվող որեւէ մեկին չի դաժնում եւ անձամբ՝ չի դատվում: Հիմա հունգարացիները բուդապետի փողոցներն են փակել եւ, գիտե՞մ, որեւէ հունգարացու մտքով անզամ չի անցնում հայտարարել՝ սրան ո՞վ են, որ իմ ծանադարիք փակեն: Գրեթե նոյնը կատարվում է Բարսելոնայում. կատարնացիները փողոցները փակել են՝ դահանջելով ազատ արձակել ազատության նվիրյալ իրենց առաջնորդներին, որոնց ձերբակալել են Կատալոնիայի անկախության հանրավետի արդյունքները հրապարակելուց հետո՝ մեղադրելով Սահմանադրության խախտման՝ անջառողականության հա-

մար: Եւ կրկին, որեւէ կատալոնացի չի էլ մատօնում բողոքել, ու Բարսելոնան կարգվածահար է եղել ու իր՝ ազատ ժեղաշարժվելու իրավունքը սահմանափակել են ինչ-որ ցուցարարներ։ Ընդունում, Եւ Ֆրանսիայում երկու տարի առաջ, Եւ Բուլղարիայում ու Բարսելոնայում հիմնա, ավելի շատ մարդիկ աշխատում են քան բողոքում, հետեւաքար մեծամասնությունը երթի չի բողոքել, որ փոփռամասնությունն իր ճանաղարկները փակել է կամակում է...

Դայասանում բողոքում են. Նիկոլ ո՞վ է, որ իմ ճանաղական հը փակի, ես երեխայիս դրցոց եմ տանում, ծնողիս՝ հիվանդանոց, իսկ ճանաղարհները փակ են, ինչ իրավունքով... Գիտե՞՞մ, Դայասանում հազարավոր մարդիկ բողոքում են, այդպահին կարենոր չե, թե ինչի համար, կարենոր չէ անգամ ովետ են Օրանի, կարենոր այն է, որ Օրանի այօնան ուժուն են, որ կարդանում են ճանաղարհներ փակել ու այնպես անել, որ մերոյի Բարդամյան կայարանը հինգ օր շարունակ «Տէխնիկական խնդիրներ» ուսմենա ու չգործի: Ես չեմ ասում, որ Օրանին մեզ են բողոքում կամ առավելեւմ՝ մեր փոխարեն բայց Օրանի ուսմեն բողոքելու իրավունք, ու եթե ոսկիկանությունը գտնում է, որ փորոց փակելը թեակա հանցագործություն է, ապա որով ո՞վ եմ, որ տահանութեամբ որևարարներն:

ზ, ასეთ ტრი და ეს, მო იქანიადან იქანისა გოგოვარასულია:

ზ ესო, ც ს შრანძუაჟილ ტრი სარჩ არავ, ც ს ჟინდარქუ
ენდ ი კასალინბაჟილ აუ იორტენ, იუსტიკანილეჭილ გოგო
რარნერები იულიოსებამპ არასკელ է არგონავტებ გაა: ცნოვა
რომ ენ, მრ ჰინტერ ტოლამეცსილ ქარჯობეს ორანი კარი
ე ქიმტელ ხრ ქარებეს ღნასკე იუამილ უაჭარესებუ ჰ კაგენი მე ფა
ნი იორკ ქრენ ხანბანელი ხამა: უორავა ასეს ც ჰერეზანის
ც ს გოგებ ტენ ღნარებე ღნარებ იუსროსებუ მარნე აქესეს ჰერაკა
ხალებანასკე: აქესე გოგოვარნერ ქილენე ჯენ ქასკე
იუსტიკანილეჭილ ჯე მოულასტეს, წახე აერ ცაფილ ხალხის

Խանական ցուցերը թույլ են, թիթեղի կյանք ունեցող...
Բայց մենք իհարկե Աղրեցան չենք, ոչ էլ Ֆրանսիա, կա
Դունգարիա ու Կատալոնիա: Մեզ մոտ հազարավոր մարդի
փողոցներ են փակում եւ ոստիկանությունը նրանց ուղղու-
թյամբ արցունաբեր զազ չի կիրառում: Դուք այս երկուսից ո՞ր
եւ ուզում, որ այդուս չլինի, եթե ուզում եք, որ Հայաստանու
մարդիկ չկարողանան փողոցներ փակել, ուրեմն մի հեգնեց
Աղրեցանին, իսկ եթե ուզում եք, որ ոստիկանությունը արցուն-
աբեր զազ կիրառի կամ բռնի ուժ, ապա կարելի է խնդրել դա-
րն Օքբանին, որ վերականազնի հայ-հունգարական դիվանա-
գիւտական հարաբերությունները: Մենք լրիվ հասկանում ենք Ե-
րմունում ենք դամանությունը:

Ի՞նչ չունի Նիկոլ Փաշինյանը

Նեղափիխությունը տեղի է ունենում Երկու դեմքում: Եթե սվալ Երկրի ուժային կառուցյներից մեկը, ցանկալի է բանակը, հեղափոխություն անողի կողմին է, կամ նրա վերահսկողության տակ, եւ Երկրորդ՝ Եթե բողոքի ակցիաների մասնակիցները հրադարակներում են հավաքվել ոչ այնքան ընդդեմ իշխանության, այլ հանուն հրադարակի առաջնորդի: Մեր ուժային կառուցյներից որևէ մեկը, ինչպես տեսնում ենք, Նիկոլ Փաշինյանի կողմին չեւ ուն ամենեւին էլ չի վերահսկում դրանցից թեկուզ մեկին: Ոչ Երեւանում, ոչ Գյումրիում եւ Վանաձորում (որտեղ եւս բողոքի ակցիաներ են), մարդիկ հանրահավաքի են մասնակցում ոչ այնքան հանուն Նիկոլի, նրա հետեւից կամ կողմին բայլելու համար, այլ՝ ընդդեմ իշխանության, կոնկրետ՝ Մերժ Սարգսյանի: Այս առողմով, ի դեմ, դատահական չէ ընթրված շարժման կարգախոսը՝ «Մերժիր Մերժին», այսինքն ոչ թե «Գրկիր Նիկոլին», այլ «Մերժիր Մերժին»: Բիշէ է, Նիկոլ Փաշինյանն ու նրա համախոհները նաև նույն են, որ այս ակցիաների նորակը մեր Երազանցների Յայաստանի ստեղծումն է, իսկ դա արդեն հանուն է, բայց բոլոր էլ, այդ թվում նաև ակցիայի բազմահազարանց մասնակիցները, վստահ ենք, որ մեր Երազանցների Յայաստանը հեթիքաքի ժամանում է, թեկուզ միայն այն դասձառով, որ մեր Երազանցներն են սարքեր: Օրինակ Մերժ Սարգսյանը Երազում է, որ Յայաստանը դառնա դրախտավայր: Կամ Երազանի չէ, անույնէ, եթե մի դահ մոռհանանք, որ դրախտն էլ, դժոխվն էլ մահից հետո են լինում:

Ամեն դեմքում մարդն ասում է, թե ինչի մասին
է երազում, դեմի ինչն է ձգտում եւ ուր է մեզ բո-
լորիս, ինչըեւ երիտասարդ հանրապետական-
ներն են ասում առաջնորդում: Նիկոլ Փաշինյա-
նը չի ասում: Նա ասում է միայն, որ դեմք է ՏԵՐ
կանցնեն մեր իրավունքներին, դեմք է սրով
չինենք, որ Հայաստանը մեր Երկիրն է, որ... Ե՞ս, չէ
այս կարեւոր է խաղաքացիներին դարձերաբար
հիշեցնել այս ամենը, ինչը Նիկոլով անձամբ սա-
սը տարուց ավել է անում է, հետօ՞: Ո՞րն է Նիկոլ
Փաշինյանի երազանքը, նոյատակը, դեմի ո՞ւ է
նա մեզ տանում եւ արդյոյն նա՞ է մեզ տանողը: Սա
այս կարեւոր է, անի որ հանրահավաքների մաս-
նակիցներից ոմանի կարող է այնտեղ են գալիս
ոչ թե Ստրին մերժելու, այլ Նիկոլին գրկելու հա-
մար, իսկ որդեսզի նրանի դա անեն, Նիկոլը
դեմք է կիսվի իր երազանքներով, գուցե դրան
համընկնեն հազարավորների երազանինի հետ,
գուցե Նիկոլը վսահ է, որ դրանի չեն համընկնե-
լու՝ դրա համար էլ չի կիսվում:

Լավ, Ենթադրենք, Սերժ Սարգսյանը հայտարարում է, որ հրաժարվում է ՀՀ վարչադես լինելոց եւ Երիտասարդ կադերին թթելու գործը վսահում է՝ օրինակ Գալուս Սահակյանին կամ գեներալ Սանվելին, Նիկոլոն ինչ է անելու եւ ինչ է ասելու բազմահազար ժողովրդին, գնացեն տուն, դպյական ավարտվեց, եւ մենք հաղթեցինք: Չի՞ որ կոնկրետ այս դպյակի հիմնական (եթե չասեմ միակ) նորատակը Սերժին մերժելն է: Ե, մարդն էլ հայտարարում է, որ հրաժարվում է վարչադեսի դաւոննից, մնում է ՀՀԿ նախագահի, վարչադեսի թեկնածու է առաջարդում, օրինակ Արմեն Աւետյանին, որն ամեն or, աշխատանից հետո գնալու է ՀՀԿ գրասենյակ ու կուսակցության նախագահին գեկուցի, թե ինչ է արել այսօր ու մանավանդ ինչ է անելու վաղը: Խոկ եթե հանկարծ վարչադեսը չենթարկվի կուսակցությանը, աղա կուսակցությունն արագ նրան դաւոննանկ կանի՝ նշանակելով ավելի Ենթարկվող վարչադեսի: Նիկոլը սա՞ է ուզում: Եթե ոչ, աղա ինչո՞ւ է մարդկանց դպյական հանել՝ «Սերժին Սերժին» նույն:

«Ծայր Ծայր» կոչով։
Ուրիշ բան դասկերացնեն. Աեր Սարգսյանը
հրաժարական է տալիս, ՀՀԿ-ն էլ հրաժարվում է
իշխանությունից: Ինչ է լինելու հետ: Աժ նոր
ընտրություններ, այսինքն այս խորհրդարանը լե-
գիտիմ չէ, ուրեմն Նիկոլ Փաշինյանը լեզիտիմ
դաշտամավոր չէ: Ենթադրենք չէ, դասկերաց-
նեն Աժ նոր ընտրություններ են, դրանց ՀՀԿ-ն
մասնակցելո՞ւ է, թե՛ Նիկոլ Փաշինյանն ուզում
է, որ այս կուսակցության բոլոր անդամները

Դասկանում եմ, որ Հայաստանում իշխանությունների դեմ լայվարդ այնքան սուրբ է, որ այն տանողներին հարցեր չեն տալիս, բայց այնուամենայնիվ, ինչ է ուզում Նիկոլ Փաշինյանը, ինչո՞ւ չի ասում: Ոչինչ, որ բաղաբական ծրագիր չունի. ՀՀԿ-ն ունի, հետո ինչ: Նիկոլ Փաշինյանը բաղաբական նորատակ չունի եւ հանուն իրեն հրապարակ եկածների բազմություն եւ ուժային գոնե մեկ կառույցի նկատմամբ վերահսկողություն... Եւ նա դա հրաւաի հասկանում է:

ԱՆԱՐԻՏ ՀՈՎՍԵՓՅԱՆ

Բյուն, Գերսանիա

Եթե հինա՞ ուրբար օրվանից սկսյալ ներկայացնեմ գերնանական լրավամիջոցների՝ երեւանյան օրերի բրնձիկոնին անդրադարձը, միայն վերնագրերն ու աղբյուրները նշեմ, էջը հաստա չի քավարափի: Իրադաձային, գործողության նախն հաղորդող վերնագրերի հետ ամենակրկնված այն է, որ Հայաստանի նոր վարչադեսն իրականում իին է՝ նախկին նախագահը, այս փաստից բխեցնելով այն, որ ըստ էռթյան խորհրդարանական կառավարման հանգանակ որդեգրած Հայաստանում ոչինչ չի փոխվի: Սարգսյաններ են՝ Սերժ Սարգսյան՝ նախկին վարչադես, նախագահ, առաջ՝ նորից վարչադես, Արմեն Սարգսյան՝ վարչադես, նախագահ, թերթերից մեկը նույնիսկ լուսանկարն էր խառնել, բայց ի տարբերություն հարեւան Արդբջանի ընտրությունների մասին դատմոնդ վերջին հրապարակումների, գերնանացի մեր գործընկերները Հայաստանի Սարգսյանների դարագայում հատուկ ընդգծում են՝ նոյն ընտանիքից չեն: Տարկա մեջ մի բանի անգամ Հայաստան մեկնող գերմանացի ծանոթներից մեկը երեկ լրացրեց նոյնանուն դաշտնավարողների ցանկը սակայն՝ «Վկիւն Սարգսյան, Տիգրան Սարգսյան, ավելին չեն հիշուն, մերող ենիր»:

ՐԱՖՖԻ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ

Տնօրինութեան կանոնադրութեան մասին

Տարիների ընթացքում շատ հայերի եմ հանդիպել Թուրքիայի ամենասարքեր ցաններից: Նրանցից յուրաքանչյուրն ունի իր ուրույն դասմությունը, որը կարող է ծի հողվածի կամ նույնիսկ մի գրի նյութ դառնալ: Որու դասմություններ կարելի են հրադարակել, շատեր՝ ոչ: Մի բանիստմ զվարավի դեմքեր կան, բայց ընդհանուր առմանք դրանք ժիսու դասմություններ են: Թաքնված շատ հայեր վերջերս որոշեցին Վերադաշնալ իրենց արմամերին, մշակույթին և լեզվին՝ դարձելուց հետ իրենց նախնիների բռնի թուր, բուրդ կամ մահմեդական դառնալը որդես որբեր 1915-ի ցեղասպանությանը հաջորդած տարիներին:

2014-2015 թթ., ՀՅ Սփյուռքի նախարարության հետ համագործակցելով, Երանց համար Թուրքիայից Հայաստան մի բանի ուղեւորություններ կազմակերպեցի, որոնց մասին մաճուրում գրել եմ: Նրանց են համարում եմ «այլեւս չքանիված հայեր»: Այս հոդվածում կփորձեմ դասել դեռևս թագավածների մասին, առանց անուններ նշելու իհարկե, հասկանալի դասառներով:

Սկսեմ թուրքական բանակում իմ ծառա-
յության օրերից: Չնայած այդ ժամանակ
Կանադյանմ էի աղրում, ես դարտավոր
էի թուրքական բանակում դարտափիր զին-
վորական ծառայությունս կատարել, որ-
դեսզի իրավունք ունենայի Թուրքիա Վե-
րառաջանայ եւ հոգ տանել իմ ծննդներին:

Օրվա զինվորական պարտություններից բացի, զինակոչիկները դեմք է ներկա գտնվելու նաև Երեկոյան դասախոսությունների, որնց թեմաներից մեկն է «Ովեր՝ Են Թուրքիայի թօնամիները»: «Թօնամի» հարեւան Երկրների՝ Խորհրդային Միության, Իրանի, Իրաֆի, Սիրիայի, Բուլղարիայի եւ Հունաստանի վաս արարթների մասին խոսելուց հետո, դասախոսն իր ելլոյթն ավարտում էր նշելով, որ ամենավայր թօնամին, այդուհանեղեծ, հայերն էին, որոնք 1915-ին թուրքերին կոռուելուց հետո դժուառ շարունակում էին հետապնդել թուրք դիվանագետներին: Դասախոսությունների ավարտին թուրք կամ հույն զորակոչիկներ, հաւկամես արեւելյան Թուրքիայի շքամներից, մոտենում էին ինձ եւ խոսովանում, որ իրենց տաշիկները հայեր են եղել եւ որ իրենց գոյութերը հայկական գյուղեր են եղել նախան 1915-ը:

Երբ ես այդ թագավորական հայերի մասին հոդվածներ գրեցի եւ Շիարքեֆիրի (Shaq-

ZDF-ի ՎԵՐՆԱԿԻՐԸ ՎԻՆԻՍՎԵԳ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ գՏՆՈՒՄ Է ԻՐ ԱՄԱԳԱՆ

անյան լրատվածիցողներն ար-
և նյան ՁԼՍ-ի մեր երկրում կա-
ռադարաձնությունների մասին
կուլմներին անդրադարձալով,
մանական աղբյուր մեջքերում
պատճես, կամ՝ միայն «Դոչէ-
հիշյալն անկասկած խուռ-
ջոց է, բայց նրա ումկնիրը
յում չէ։ Գերմանացիներն ա-
յս վասահում են իրենց նա-
ապանդութ ձեւավորած մե-
ռադիո, հեռուստատեսություն,
սոցանց, նանավանդ արտերկ-
սանալու հարցում։ Իսկ
դիմարկմանը, երբեք այստան
սյստան հետեւղական, այստան
ը չեն եղել մեր երկրում կատա-
րաձնությունների հանդեմ։ Ոչ
ուրիշ 1- ին, ոչ «Էլեկտրիկ Եր-
ել «Սասնա ծուրի» անհնա-
սն օրերին։ Ուրաք օրվանից
ան մեղման՝ լուրջ ու տեղա-
յակության հարթակներ գրում,
ու են երեանյան փոթորկվող
իր ալիքի մասին, հրադարա-
պայի լուսանկարներ, որ հաճախ

առավել խոսուն ու ազդեցիկ են, բայ շարդրանքը, առանց թուղարնելու հետարձությունը Դայաստանուն կատարվող իրադարձությունների համեմ: «Պատճառը...Մարտի 25-ին գերմանական հեռուստա-սեսության երկրորդ ալիքը ZDF-ը անդրադարձավ Դայաստանին: «Աղբատություններ կողուղիա. Դայաստանը կրցնում է իր աղաօգան» մեծածավալ նյութը գլխավորապես դատմում է Երիտրական պատճեն՝ Դայաստանը սիրելու, բայց հարկադրաբար նրանից հեռանալու, արտերկրում աշխատանի փնտելու, աղա վերադառնալու երազին: Ու դրան զուգահեռ դատմում աղբատ Երկրի խորհրդարանում աթոռ գտած օլիգարխների մասին:

Գերմանացի հարեւանս առավելության ակտուանի հայտնեց, որ կրթալ այդ Երիտրական պարմենք Երկրում բարեփոխումներ ամենուն փոխարեն նաեւ Գերմանիա են զայիս: Օրինակ էլ բերեց՝ մի բանի օր շարունակ գործ աշրբե բաղաներում արհմիությունների հորդրին անսալլով, աշխատավաժը բարձրացնելու դասանջով ոչ գնաց եւ աշխատում, ոչ օդանավ, ոչ էլ ավտորոպա: Արդյունք եղավ այն, որ ներին զորեթի նո-

Րանցանակ նախարարը համոզիթեց արհմիությունների դեկավարության հետ, ու վերջիններս հաղթեցին: Նոյն հարևանն մի բանի օր առաջ՝ հեռուստատեսության առաջին այլինվ՝ ARD-ի երեկոյան լրատվական գլխավոր ռողարկումը դիմելով, առավոտյան առցանց հետեւել էր ժամ առ ժամ զարգացող լրատվությանը, իսկ ինձ համոզիթելով ասաց՝ «Քայասորեն ձեր երիտասարդությունը շատ է սիրում երկիրը, ոպագարում է: Խոնճարիկում»:

ՄԵՐ զրոյցից ուրիշ մի հասված էլ մեջք բերեմ: ՀՀ խորհրդարանական վեցին ընտրությունների մասին գերմանական մամուլը գրել էր, թե մարդիկ իրենց վեճն վաճառում են: «Զայների առուրդ» էի վերնագրել այդ լուսաբանումների՝ **«Ազգ»**- ում ամփոփ ներկայացրած հոդվածը: Դարեւանս դա էլ մատահել էր ու ասաց՝ այդ երիտասարդները արժանապահիվ աղբեկու տարբերակն են ընտրել՝ «ոչ ձայն կվաճառեն, ոչ էլ՝ մանավանդ երկիրը: Նրանք այսօրվա ժողովրդավար Յայասանի հիմքն են ամրացնում, վաղվա ձեր խորհրդարանն ուժեղ լինելու»:

Տարբեր տեսակի քափնչած հայեր*

րանակերտի) Սուրբ Կիրակոս եկեղեց
ցու վերանորոգման ծրագիրը մշակեցի,
մի ամերիկահայ կին կապ հաս-
տաեց ինձ հետ եւ ասաց, որ իսլու-
1915-ի որբերից է եւ մի կերպ կարո-
ղացել է ԱՄՆ գաղթել, բայց եղբայրը
մնացել է Թուրքիայում եւ թուրքացել
Նա դաժեւ էր հաջողակ շինարար եւ
ցեմենտի մի բանի գործարաններ ունեցած
Թուրքիայի տարբեր շրջաններում: Ո-
րու հետազոտություններից հետո ինձ
բախս վիճակվեց գտնել այդ մարդու
թոռանը՝ երեսունն անց մի երիտա-
սարդի, ով շարունակել էր ընտանե-
կան բիզնեսը: Նա գիտեր իր հայկա-
կան արմատների մասին, բայց չէ-
բարձրաձայնում չկորցնելու համար
տանին ու բիզնեսը: Բայց նա կապ է-
տաեց իր դատիքի ժողով հետ Ամերիկա-
«85 տարեկան այդ կինը խնդրեց, որ
իր դատիքն ու որդեսափ իր եղոր հոսն
նի ինձանից», - խոստվանել էր նա:

Ելույթը: Յամշենցիները զարմանելով
նկատեցին, որ Լեռնա իրենց լեզվով է խո-
սում եւ ցանկացան իմանալ, թե արդյու-
նա համշենցի՞ է: Յետազայսմ դարձե-
ցին, որ իրենց լեզուն հայերենն է, ինչուն-
Լեռնինը: Իհարկե, դատավարությունը
ձեւական բնույթ էր կրում, եւ Լեռնը զիհ-
վեց 1983-ի հունվարին եւ քաղվեց ան-
ժան մի գերեզմանում, որտեղ մնաց մինչ-
չեւ 2016 թվականը, երբ մարդու իրա-
վունքների ռուր դաշտապան Երեն Քեսկի-
նի ջաներով հնարավոր եղավ նրա ա-
ճյունը տեղափոխել Ֆրանսիա եւ վերա-
թաղել ուսանելկան գերեզմանում:

1990-ականների կեսերին ես մհացա
«Դայաստան» համահյկական հիմնադր
րամի վերակառուցման ծրագրերին որպես
կամավիր: Ծրագրերից մեկը առնչվում է
Սղիսակի Եկեղեցու վերակառուցմանը:
Ֆինանսավորող ըվեյցարական բան
կում հաշիվ ունեցող մի անձնավորու
թյուն էր, որ չէր ցանկանում հիշատակվել
Դեսպանական դարձվեց, որ նա այս
մի ու հարուս մի թուրք ընտանիքի տափկա
է, որ թաճախ հայերից է:

զամ տաքը որդին մահմելական աղոթում էր, բայց դեռևս թագուն դահել էր իր ավետարանն ու խաչը: Այդ լեռնազնաց ուղեցովոց 18 ժույը ու երբայր ուներ, որն մեծ մասամբ ամուսնացել էին քրիստոնյաց հետ, որնց տառերը նույնամբ հայեր էին եղել: Ամեն մեկն ուներ նվազագույնը հինգ երեսա: Նա ցանկանում էր, որ իր զավակները ուսում առնեին լեռան մյուս կողմում՝ Հայաստանում:

Թաբնված հայերը բարդ կյանքով են
աղրում, լի զգացնումքային եւ հոգե-
բանական վայրիվերումներով: Նրանց,
մի կողմից, չեն ընդունում նահմեդա-
կան թուրքերն ու թրեթը, իսկ մյուս կող-
մից՝ նաեւ հայ համայնքն ու ղատիհարվա-
րան:

Երբ բռնի հյալամացած հայ որդերի քու-
ները խիզախություն են գտնում իրենց
մեջ՝ վերադարձնալու իրենց հայկական
արմաններին եւ իմբոնթյանը, հակառակ
ամեն տեսակի վաճանգների եւ վիրավո-
րանների, որ նրանց սղասում է ընտանի-
ություն, աշխատանքում եւ հարեւանությու-
նում, նրանց անհրաժեշտ է բաջալերել եւ
թիկում կանգնել, ոչ թե մերժել եւ արհա-
մարհել:

Յականալիք է, որ Արանց մեջ կարող են լինել նաև դաստիարակչ ձեւացնող-ներ, որոնց ներկա սոցգանցերի առկա-ության տակածանցներում հետուալիք

յության դայնասներում, հետօնությասը կարելի է հայտնաբերել եւ մեկուսացնել:

Դայ ծնվելը ընտրության հարց չէ, եւ երեսունեւ մեկը որոշել է Վերականգնել իր ինք-նությունը եւ հավատը, աղա ոչ ո՛, ոչ կղերական, եւ ոչ էլ դաշտնական կառավարական ներկայացուցիչ իրավունք չունի արգելվու գործընթացը: Նոր դավանանի ընտրությունը հետագայում է գալիս: Գոյություն ունի ազատ մտածելու եւ արտահայտվելու իրավունքը, եւ իշխանություն ունեցողների կողմից ճնշում կամ ներգրածություն բանեցնելը անթույլատիվ է:

Ազգերենից բարգմանեց
ՀԱԿՈԲ ԾՈՒՐԿՅԱՆԸ

(*) «Ծուրդիայի թանձնած, իսլամացած հայերը» թեմայի շուրջ Հաֆֆի Պետրոսյանը այսօր դասախոսություն կկատա Ուրբեր-քառունի (Մասաշուսեթս) Սր. Յակոբ հայ-կական Եկեղեցու ճշակույթի Եւ Երիտասար-դության Կենտրոնում, կազմակերպությամբ Եկեղեցու Եւ Թեմեյան ճշակութային միուլ-թյան:

Ազգային պատմության թանգարան

Թիվ 15(375)
20 ԱՊՐԻԼ
2018

Նախ ՅԱՆ

Արցախի եւ արցախահյության նկատմամբ միջազգային կառուցքների վերաբերմունքը դրսելուվամ է ոչ միայն բաղադրական, այլև մշակութային ոլորտում։ Դայ-ադրբեջանական հակամարտությունը, Արցախի տարածքային չկուծված խնդիրն ազդրում է նաև միջնաշակութային փոխհարաբերությունների վրա։

Ղազբեներն ինմըսիմյան իրենց վրա են վերցել ոչ միայն ղեղումներ կատարելու, ղեղումների արդյունքներ հետազոտելու, այլև որանի համահոչչակելու դաշտասխանականությունը: Եվ նրանի դասիմված են անել սեփական կապերի միջոցով՝ թիկունում չունենալով ղետության հովանորությունը:

Վեցին տարիներին Արցախում հնագիտական հետազոտության է Ենթարկվում 10 հոււշարձան, այդ թվում Տիգրանակերտը, Շուշին, Տողը, Վաճառը, Զաւարաղը, Դափիկանը: Ակադեմիական հետազոտություններից բացի, Արցախում աշխատող հնագիտական արշավախմբերը փորձում են ուսումնասիրությունների արդյունքները տարածել հնարավորինս ուսմիջոցներով՝ համացանց, հոդվածներ ու գեկույցներ, ամսագրեր, միջազգային գիտաժողովներ: Գտածններն ու բացահայտումներն անմիջապես դրվում են ցուցանառության մեջ, նախ՝ հանրության իրազեկելու, ինչըն նաև միջազգային գիտամշակութային դաշտում արտասահմանյան հեղինակավոր համալսարանների, կենտրոնների հետ համընթաց առաջ գնալու, մեր գիտակրթական ներուժը ցույց տալու համար:

Տիգրանակերտսն Արցախի տարածում դեղվող է ու ուսումնասիրվող միակ հուշարձանն է, որ դաշտնապես ֆինանսավորվում է ԼՂՀ-ի հօսանությունների կողմից: Ազակցությունն ամեն տարի 17 միլիոն դրամ է, այս տարի՝ 10 միլիոն: Արշավախմբի ղեկավար Համլետ Պետրոսյանը նկատում է. «Սովորական երեւոյթ է. ամեն տարի իջ են համկացնում, հետո ես սկսում եմ դիմել Արցախի ղեկավարներին, բանակցել, համոզել, որ այդքանով շուշափելի արդյունքի հասնել հնարավոր չէ: Բանակցություններից հետո գումարը մի բանի միլիոնով ավելացնում են: Մեղմ ասած՝ սա ամնախանձելի վիճակ է: Իմ-չո՞ւ դեմք է ես կամ որդեւ մեկը խնդրի հօսանություններին, որ գիտական հետազոտությունների, մեղումների համար մի իջ ավել փող տան: Արդյունքում Տիգրանակերտ բաղադր կրիայի բայլեռով է բացվում. հյուսիսային դարսադաշտը, որն այսօր տարածաշրջանում ամենալավունային հուշարձանն է, ստիլված ենի մարդկային ուժի կիրառմամբ 4-5 մ. փորել, որդեսզի ժայռի միջի հնագիտական ժերտը լիարժեք բացվեն: Այստեղ տեսմնիկա կիրառել չի կարելի»:

Պահի 25 մետրը բացվել է, բացվել է նաև կարսասային հոլովակապորության տարածք, հայտնաբերվել են զենքեր, զարդեր: Վաղ ժիւսններական հրապարակի երկու հասվածները եւս մեղմվել են: Այստեղ երկու եկեղեցի ու դամբարան եւ հայտնաբերվել: 5-րդ դարի վերջերին եկեղեցին ավերվել-հողին է հավասարեցվել: Եկեղեցու տեղը խճողված ճարտարաբետությանը բնակավայր է կառուցվել. հնագետների կարծով՝ բնակատեղին կառուցողները եկվոր բնչվորական ցեղեր են եղել, որոնք որոշ ժամանակ այդ տարածում նստակաւա լուանք են մարտի:

2018-ին Տիգրանակերտի վերաբերյալ Երևանու ծրագիր է մշակվել. Արցախի կառավարության ֆինանսական աջակ-

ցությունից բացի, մի բան գործարար ցանկություն են հայտնել հանդիպել հնագետների հետ. չի բացավում, որ նրանք եւս հովանակորեն Տիգրանակերշի ղեղումները: Դնագետների մեջագույն ցանկությունն է հետազոտել Տիգրանակերշի ջրանցքը, որը բացարիկ շնուրյուն է համարվում զգայի մասը փորված ժայռի տակ: Ուրարտական թագավորությունից հետո նման ջրանցքներ չեն կառուցվել, ու ահա տափաստանային գոտում՝ Խաչե-

Անգեսի մոռակայինմ, հայժնաբերվել է ժայռափոր մի հաճախր, որը բնորու է ու-
րարական շջանին: Հնագետներին հե-
տաքրինմ է ջրանցի համարես ժամա-
նակագրությունը:

Եւսոր ուսացաւ ենականը. Տեսու-

Երկրորդ ուշագրավ հևապայրը Տիգրա-
նակեթում անհիկ դամբարանադաշն է:

կարող աղափնյութել: Պատճառն այն է, որ
այդ տարածմանը խոր դեղումներ, որ
մես կանոն, չեն արվում: Պես է քացել ես
կեղեցիների համակը, մի բանի մետք փոխ
եմ՝ դպրոցելու, թե դրանց տակ նախսկի
նում ինչ խալաֆակրթություն է քաղաքան
եղել, եւ ո՞ր ժամանակներին դատկանո՞ւ
շերտերի մասին է խոսր: Եզակի դեմքեր
ում արված խորհային դեղումները ցույց
են սկսել, որ եկեղեցիները հաճախ կա
ռուցվել են իհն դամբարանների կամ օա
խարիսխունեական կրոնական կառուց
ների տեղում:

Եթե հնագիտական նյութը հետարրական է, այն բնականաբար գրավում և նաեւ օսարազգիներին, արտասահմանյան կենուրուներին, որոնք համագործակցության առաջարկներ են անում: Բայց

գիտաժողովի կազմակերպիչներից՝ Ֆլորենցիայի համալսարանականներից, դաշտական դահլիճում: Ի դեմ, նրանք միջազգային հնագիտությանը հայտնի անուններ են, համագործակցում են նաև հայերի հետ: «Ուրսէ՞ն է գիտնականի նսի ազատությունը, մի՞թե աշխարհում չկան չփառախականացված, անկախ գիտնականներ, որոնց համար դեսք է կարեւուրվի գիտական նյութը, այլ ոչ թե մեկ այլ դետության ազդեցությունը, եթե մանավանդ դրանից տուժում է համաշխարհային գիտությունը: Բացի այդ, միջազգային կոնվենցիաներով վիճելի, հականարտության տարածքների բնակչիչներն ունեն մշակութային իրավունքներ, մի՞թե բաղադրակիրք Եվրոպան դրանք չի հարգում»,- Համեմատ Պետրոսյանի նման բարդ:

Արցախի դատմամշակութային ժառանգությունը միջազգայնորեն շնանաշված

Այստեղ ղեղումներ ինչ են եղել. հայտնաբերվել է ընդամենը երկու քաղում, դարթեական դրամներ, որոնք Զ.ա. 50-30-ական թվականների են: Դամբարանները Տիգրանակերտի ստուգ թվագրման հարցում շատ օգտակար կլինեն, բայց առաջման հողի տակ են՝ չղեղված: Կամ դեմք է կատարել ծավալուն դեղումներ, ինչի հնարավորությունը ֆինանսական սղության դաշտառով հնագետները չունեն, կամ դեմք է տարածի սկանավորել. 1 հա-ի արժեքը մեկ միլիոն դրամ է: Այդ հնավարությունը մենք եւս չունեն: Քանի ուս Պետրոսյանը դիմել է իր արտասահմանցի գործընկերներին: Նրանք սկանավորման հարցում կօգնեն իրեն, իսկ ինը նրանց կփոխիառուցի իր մասնագիտական ծառայություններով:

Մասնավոր ներդրումների ընորհիկ դեղվում է նաև Վաճառի Սուրբ Ստեփանոս վանքը, որը գտնվում է Գանձասարի հարեւանությամբ։ Այն եւս վաղ թիստ-նեալան ժամանակաշրջանի ճաւակույթի շերտեր է բացում, որոնի Դայատանի եւ Արցախի համար ընդիհանուր առանձնահատկություններ են ցույց տալիս։ Բացիկ է Սուրբ Ստեփանոս եկեղեցու դամբարանը, գավիթը։ 50 նոր խաչքարեր, երկու տասնյակ արձանագրություններ են գտնվել։

Պեղվում է նաև Դարձվանի փոքր եկեղեցին, որի տակ գետնուղի է հայսնաբերւութիւնը՝ այս ննան թափսողի: Ընդհանրապես մեր եկեղեցիների շարածքում կատարված ու կատարվող դեղումները զիսահետառական խոսք արդումնի տես-

այդ առաջարկներ ուղղված են ոչ թե մեր դեսությանը, այլ անձնադես մեր հնագետներին։ Արդյունքում անձնական կատերը ծառայեցվում են դետալական ժամկետներին։ Բայց երբ զայխ է ժամանակը, երբ դետությունը դեմք է կանգնի գիտնականի թիկունին, դարձվում է՝ թիկունին դաշտավայրը։

Արցախի հնագիտական արշավախմբի ղեկավար Համլետ Պետրոսյանը 10 օր առաջ է Վերադարձել Ֆլորենցիայից: Այն ժողովի համալսարանում դասախոսություններից մեկը նա նվիրել է Արցախի Տիգրանակերտի դեղումներին: Արձագանքը ոգեւորիչ է եղել: Ֆլորենցիայի համալսարանը վերջերս խուսափողական կեցվածք է ընդունել, երբ այնտեղ անց է կացվել Կովկասի եւ Ասրդաքան

կամի մշակույթին նվիրված գիտաժողովը Հնագետ Նժդիկ Երանյանը ներկայացրեց է Արցախի մարդաբանությունը կոթողները: Թե մաս ընթրւնվել է, նաեւ տեղադրվել Ղիզի միջերկածովյան եւ մերձավոր-արեւելյան հետազոտությունների կենսոնի դաշտում նաև կան կայում: Կայսին է, որ աղրթեած ցիներն ամեն տեղ ներթափանցում են, ամենի հետ համագործակցում: Նրանք բռնություն նամակներ են ուղղել՝ ասելով, որ Արցախը վիճելի տարածք է, հետեւարակ այնտեղ հնագիտական դեղումներ չդեմք են կատարվեն, առավել եւս դրանց արդյունքները հայերի կողմից չդեմք են ներկայացվեն միջազգային կառույցներին ու կենսոններին: Նժդիկ Երանյանի գեղագույն աղրթեանցիները կայից հանեն են սկսել: Յամնետ Պետրոսյանն ինքը է

յախրատական հարցադրություններից հետո
Ֆլորնցիայի գիտականները գլխավոր
լսել են, համաձայնել ու լրել:

Մարդու մշակութային իրավունքները խախտվում են ոչ միայն Արցախում, հականարությունների այլ տարածքներում եւս՝ Սիրիա, Իրաֆ, Մարտվիլ, Ալժիր, Ղնետր: Միջազգային կոնվենցիաներում միայն գեղեցիկ տարադրված է, թե բաղադրական, դատերազմական իրավիճակները չուժիք ե խանգարեն դատմանմակութային ու գիտական ոլորտների հետազոտություններին: Հումանիտարական այդ ժողովան կոչեն իրականում չեն կիրառվում: 30 տարի Արցախի բաղադրական կարգավիճակը հստակեցված չէ, հետեւարար Արցախի բնակչության մշակութային իրավունքները ցըսանցված են: Իրական բաղադրական որոշումները ոչ մի կառ չունեն թորի վրա գրված մարդակենուն կոնվենցիաների հետ: Գանձասարի վաճառքում 170 հայկական արձանագրություն է հայտնաբերվել. դրանք չուժիք ե ներկայացվեն միջազգային հանրությանը: Ընդհակառակը, մենք դեմք ե բոլոր առիթներն ու միջոցներն օգտագործենք՝ աղացուցելու, որ հայերն Արցախում բնիկներ են:

«Ֆլորենցիայի համալսարանի գիտականներին ասացի՝ ձեր կաթիվով՝ նեն իրավունք չունեն՝ Գանձասարի հայկական արձանագրությունների մասին հոդված գրել, ինչ է թե Արցախը միջազգայնորեն ճանաչված դեռություն չէ։ Դա բարոյակա՞ն է։ Դուք կիանաձայնեի՞՞ն նույն կերպ վարվել, եթե ձեր երկրությանը բերելու հայտնաբերվեին նման հուշարձաններ ու ձեզ դարձադրեին լրել դրանց մասին։ Դարձալ գլուխները կախեցին-մնա-

ցին»,- դասնում է Համլետ Պետրոսյանը:
Նա հավելեց. «Տիգրանակերը եղել եւ
մնում է ի իմ եւ իմ ընկերների հոգած:
Թվում է, թե մենք ունենք դեսական բա-
ղադականություն եւ այդ բաղադականու-
թյան մեջ կա ճշակութային բաղադակա-
նությանն ու գիտակրթական զարգացում-
ներին վերաբերող դրույթ: Բայց՝ ոչ, չկա:
Ինչո՞ւ դեմք է ես փոռ մուրամ, որ Արցա-
խում դեղումներ անեմ: Մինչդեռ դիմի
այլ կերպ լիներ՝ դետական այերը դեմք է
տահագրված լինեին, որ Արցախում
հնագիտությունը զարգանա, Արցախը
դառնա զբոսաշրջության կենտրոն, մեր
դեղած նյութերը դառնան միջազգային
հանրության հետաքրքրության
առարևան»:

